

Det er Videnskaben, som har belært os, og det kunde jo synes godt at tage Videnskaben til Hjælp, ligesom jo ogsaa de store, internationale Havundersøgelser hjælpe os til Kundskab om disse Forhold. Men da Kommissionen blev nedsat, kendte man endnu ikke meget dertil, og de Love, vi give om den Slags Forhold, skulde dog være baserede paa Kendskab til Naturen. Hensigten er jo dog at bevare Fiskebestanden eller forøge den, men vi vide i Grunden grumme lidt om disse Forhold, skønt vi, efter at de internationale Havundersøgelser ere begyndte, have faaet meget værdifulde Oplysninger. Disse ere dog først komne i de senere Aar, og Beretningen derom er først indkommen i det sidste Aars Tid. Ærede Medlemmer, der følge disse Undersøgelser, ville formodentlig have set, at man nu er kommen saa vidt, at man har lært, hvor Torsken fødes og udvikles. Det sker oppe under Islands Kyst, og man har endvidere lært, hvorledes forskellige Havstrømninger bevirke, at Torsken føres rundt i store Stimer til de Steder, hvor de fiskes af de internationale Fartøjer. Om Rødspætten ved man ikke stort andet, end hvad der staa i en Meddelelse fra Biologisk Institut, som findes i det Lovforslag om internationale Havundersøgelser, der ligger paa Tingets Bord. Det hedder deri, at man kan forudsætte, at alle Rødspætter paa et vist Stadium af deres Liv leve i Nærheden af Kysten; men hvor de fødes, ved man ikke. Man ved ogsaa, at Rødspætterne, naar de blive noget ældre, gaa ud paa de store, dybe Have; men man ved ikke, hvor de gaa hen. Man ved ogsaa, at ved Horns Rev vokse de langsommere end oppe ved Skagerak, og at naar man fanger Rødspætter i Vesterhavet og sætter dem ind i Limfjorden, udvikles de hurtigt og godt.

Det er udmærkede Oplysninger til Støtte for Fiskeriet, og man maa benytte disse Oplysninger. Men af den Grund at forbyde Folk at fiske Rødspætter under 8 Tommer og at forbyde dem at sende dem til Udlandet, forekommer mig uberettiget efter de Oplysninger, jeg nu har givet. Vil man benytte Videnskabens Oplysninger, og vil man forhindre, at man overfylder Markedet med den Slags Smaafisk, kan man følge de Anvisninger, som Biologisk Institut har givet nemlig at lade Staten opkøbe til en Maksimumspris al den Smaafisk, som ikke fordelagtig kan afsættes paa Markedet, og sætte den ud til Udvikling paa de Steder, man efter de anstillede

Forsøg kender, hvor den kan vokse sig stor. At sige, at Rødspætter under 8 Tommer ikke maa sendes til Londons Marked, er saa meget mere urimeligt, som man i Lovforslaget i Henhold til Kommissionens Betænkning tillader, at de Rødspætter, der fanges i Østersøen af den Størrelse, maa komme paa Londons Marked. Og hvorfor? Fordi der i Østersøen findes en Rødspætteart, der bliver kønsmoden i mindre Størrelse end i Nordsøen. Nu vil jeg nok spørge, om nogen tror, at naar en Rødspætte, der er kønsmoden i 6½ Tommers Størrelse i Østersøen, bliver bragt paa Londons Torv, der da er nogen Husmoder derovre, som undersøger, om det er en kønsmoden Rødspætte fra Østersøen eller en kønsmoden Rødspætte fra Nordsøen af samme Størrelse? Jeg tror, at den Slags Regler er uheldige, og jeg kan ikke forstaa, at Kommissionen er kommen dertil, lige saa lidt som jeg forstaa, at den ærede Ordfører (Frederiksen) har kunnet faa hele Flertallet til at gaa med sig. Jeg vil haabe, at ærede Medlemmer ville støtte mig ved Vedtagelsen af det lille Ændringsforslag, jeg har stillet med Hensyn til Fangsten i det aabne Hav, saa at der ikke lægges vore Fiskere Hindringer i Vejen for at udnytte den Fisk, de fange paa internationalt Territorium. Vil man fastholde, at Fisk under en vis Størrelse ikke maa bringes til Land, mener jeg, at Staten maa have Forpligtelse til at opkøbe al den Undermaalsfisk, som den ikke vil have maa bringes omkring.

Denne Maalbestemmelse har en anden Side, som ogsaa er ubehagelig, nemlig den, at hvis vi skulle passe paa, at der ikke bliver solgt 6—7 Tommers Rødspætter nogetsteds her i Landet, maa vi have et meget kostbart Opsyn. Der maa staa Folk alle Steder og passe paa, og navnlig ovre i Esbjerg vil det blive et kostbart Opsyn. Hvorfor skal man have det? Var det ikke langt nemmere og langt billigere, at man ikke traf alle disse Bestemmelser, inddelte Landet i Fiskeridistrikter og overlod til Fiskerne selv at blive enige om deres Vedtægter og vaage over dem? Vi have i Dag hørt, at det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Ousen) har sagt, at Fiskerne i hans Kreds ville have Maalene for Torsk satte endnu højere op, end Lovforslaget bestemmer. Men saa kan man jo frit overlade til Fiskerne selv at lave deres Vedtægter og vaage over dem, saa at man undgaar disse kostbare Embedsmænd. Lad os dele Landet i Fiskeridistrikter, hvor Fiskerne selv sætte Ved-